

Ιερατική Σύναξη στη Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Με θέμα: «Τρόποι κατήχησης των ενηλίκων στην Ενορία της σύγχρονης εποχής» πραγματοποιήθηκε η πρώτη, για το νέο εκκλησιαστικό έτος, Γενική Σύναξη των Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, την Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου 2024, στο Ιερό Ησυχαστήριο Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης στο Παναιτώλιο.

Εισηγητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γενικός Αριχερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός τέλεσε την ακολουθία του Αγιασμού και ευχήθηκε κατάλληλα για τη νέα ιεραποστολική χρονιά που ξεκίνησε. Αναφέρθηκε στον θεσμό των μηνιαίων Γενικών Ιερατικών Συνάξεων και στον επιμορφωτικό τους χαρακτήρα, υπογραμμίζοντας, ότι «μέσα

από τον θεσμό αυτό όλοι μας στηριζόμαστε πνευματικά, αποκτούμε απαραίτητες γνώσεις και λαμβάνουμε αναγκαία εφόδια για την επιτέλεση του έργου που μας ανέθεσε η αγία μας Εκκλησία• να φέρουμε την ιερωσύνη του Χριστού, σηκώνοντας το βάρος αυτής της ιερατικής διακονίας που είναι σταυρική και να δίνουμε την μαρτυρία του ποιμένου μέσα σε έναν κόσμο που διαρκώς μεταβάλλεται και που έχει ιδιαίτερα αυξανόμενες απαιτήσεις από τους κληρικούς». Στη συνέχεια έδωσε τον λόγο στον εισηγητή, τον οποίο παρουσίασε με θερμούς λόγους, τονίζοντας το θεολογικό, επιστημονικό, συγγραφικό και ποιμαντικό έργο που αναπτύσσει στην Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας, όπου υπηρετεί, αλλά και εκτός των ορίων αυτής, αφού συμμετέχει σε πολλά συνέδρια και εκδηλώσεις ως εισηγητής.

Ο π. Θεμιστοκλής αναφέρθηκε στην κατηχητική διακονία της πρώτης Εκκλησίας, η οποία αποσκοπούσε στο να γίνονται ενεργά μέλη της, διά του Αγίου Βαπτίσματος, εκείνα τα πρόσωπα που είχαν την αγάπη για τον Χριστό ως το κύριο κίνητρό τους. Για την Εκκλησία δεν νοούνταν πιστός που να μην γνωρίζει, να μην αποδέχεται και να μην ομολογεί τα της πίστεως και αυτό είναι μία υπόμνηση για όλους εμάς, κλήρο και λαό, που έχουμε ουσιαστικά μετατρέψει την κατήχηση σε μη ουσιώδες συστατικό του Βαπτίσματος. Αν για τα παιδιά, τα νήπια, το ζήτημα της κατηχήσεως δεν μπορεί εύκολα να λυθεί, εφόσον θέλουμε τον νηπιοβαπτισμό, έρχεται το μεγάλο ερώτημα περί της κατηχήσεως των ενηλίκων, ιδίως στους καιρούς μας. Με ποιους τρόπους μπορούμε να προσεγγίσουμε τους ενήλικες; Πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε υπάρχοντα στοιχεία της εκκλησιαστικής ζωής και παράδοσης μας ή να οργανώσουμε σύντομα προγράμματα κατήχησης, ώστε όσοι ενήλικες το επιθυμούν, να μπορέσουν να έχουν και κατανόηση και επίγνωση της πίστεως την οποία ακολουθούμε;

Ο εισηγητής επεσήμανε, ότι το μάθημα των Θρησκευτικών διδάσκεται πλημμελώς ή καθόλου στο Δημοτικό Σχολείο σήμερα, ενώ χρειάζεται να γίνει αντιληπτό από όλους, ότι η Εκκλησία δεν μπορεί να απαιτεί από το σχολείο να την αντικαταστήσει στην αποστολή της, που είναι να ευαγγελίζει τους ανθρώπους στην πίστη.

Στις Ενορίες, η κατήχηση των ενηλίκων συνήθως έχει δύο πηγές: η μία είναι το κήρυγμα στη Θεία Λειτουργία της Κυριακής και των μεγάλων εορτών, και η άλλη είναι η συνέχεια του κηρύγματος στους Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής.

Η κατήχηση όμως πρέπει να είναι Χριστοκεντρική και Εκκλησιοκεντρική. Στο κλίμα αυτό χρειάζεται η κατήχηση των ενηλίκων να λειτουργήσει προς πέντε κύριες κατευθύνσεις:

Πρώτον, να είναι λειτουργική.

Δεύτερον, να αξιοποιούνται τα μυστήρια της Βαπτίσεως και του Γάμου, όπως επίσης και η ακολουθία του Μνημοσύνου.

Τρίτον, στους κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής να επανέλθει η κατηχητική διάσταση, κατά το πρότυπο της πρώτης Εκκλησίας: να τονίζεται η διαφορά ανάμεσα στην άνευ Χριστού και μετά του Χριστού κατάσταση, να ερμηνεύεται το «Σύμβολο της Πίστεως», να γίνεται αναφορά στην αμαρτία και στον διάβολο, με έμφαση στο ότι η αμαρτία σχετίζεται με την προαίρεση του ανθρώπου, να υπάρχει αναφορά στην Εκκλησία και στην ανάγκη μετοχής στη ζωή της, να επισημαίνεται η σημασία του σημείου του Σταυρού.

Τέταρτον, να αξιοποιείται ποιμαντικά το μυστήριο της Μετανοίας και Εξομολογήσεως για την καλλιέργεια ασκητικής κατηχήσεως.

Πέμπτον, να εκδίδονται ευσύνοπτα φυλλάδια για τα Μυστήρια, να αξιοποιείται το Διαδίκτυο και η εικόνα, πάντοτε όμως με ευλογία του Επισκόπου και με προσοχή να μην καλλιεργείται η θρησκοληψία.

Ακολούθησε διάλογος μεταξύ των Ιερέων, που συντόνισε ο Σεβασμιώτατος και κατά τον οποίο ο Εισηγητής απάντησε στις ερωτήσεις που τέθηκαν.

Την Ιερατική Σύναξη έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ Δαμασκηνός, ο οποίος ευχαρίστησε τον π. Θεμιστοκλή για την παρουσία του και την εμπειριστατωμένη εισήγησή του και αναφέρθηκε σε τρέχοντα ποιμαντικά και διοικητικά θέματα, όπως η έναρξη των Κατηχητικών Σχολείων, η έναρξη των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής, το πρόγραμμα των Εσπερινών Κηρυγμάτων που θα πραγματοποιήσει ο ίδιος στο Μεσολόγγι και στο Αγρίνιο τα απογεύματα των Κυριακών, κ.α. Τέλος ευχήθηκε σε όλους τους Ιερείς ευλογημένη και καρποφόρα εκκλησιαστική χρονιά.

